

دستور وزیر برای ثبت روز ملی جزایر سه گانه

بررسی نام‌گذاری روز دهم آذرماه به‌عنوان «روز ملی جزایر سه‌گانه»، به دستور وزیر فرهنگ‌و ارشاد اسلامی در دستور کار شورای فرهنگ عمومی قرار گرفت. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، نیکنام حسینی‌پور، مشاور وزیر و رئیس مرکز روابط عمومی وزارت فرهنگ‌و ارشاد اسلامی در صفحه ایکس (توییتر سابق) خود نوشت: «باتوجه به راه‌اندازی پویش نام‌گذاری روز دهم آذرماه در تقویم رسمی کشورمان به‌عنوان «روز ملی جزایر سه‌گانه»، در سالروز خروج اشغالگران انگلیسی از جزایر سه‌گانه، به دستور دکتر صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، بررسی نام‌گذاری این روز به‌عنوان روز جزایر سه‌گانه در دستور کار شورای فرهنگ عمومی کشور قرار گرفت.» براساس شنیده‌ها، وزارت فرهنگ‌و ارشاد اسلامی قصد دارد علاوه بر این دست به اقداماتی همچون برگزاری ایونت‌ها یا رویدادهای دوره‌ای در این جزایر بزند تا با روندی پیوسته شاهد حضور اقشار مختلف در این نقطه از خاک کشورمان باشیم.

تور اروپای حسین علیزاده

تور کنسرت‌های اروپای حسین علیزاده گروه «هم‌آوایان» تا پیش از آغاز سال نو میلادی در اروپا برگزار خواهد شد. در این کنسرت‌ها حسین علیزاده اجرای ساز تار، علی بوستان ساز سه‌تار، هوشمندعبادی سازنی، مهدی امامی دایره و آواز، صبا علیزاده کمانچه، پریسا پولادیان رباب، بهنام سلامانی تنبک و دف و زهره قلی‌پسور آواز را برعهده دارند. مونیخ در آلمان، جمعه ۱۸ آبان‌ماه (۸ نوامبر)، زوریخ در سوئیس، شنبه ۱۹ آبان‌ماه (۹ نوامبر)، فرانکفورت در آلمان، یکشنبه ۲۰ آبان‌ماه (۱۰ نوامبر)، آمستردام در هلند، چهارشنبه ۲۳ آبان‌ماه (۱۳ نوامبر)، برلین در آلمان، جمعه ۲۵ آبان‌ماه (۱۵ نوامبر)، کلن در آلمان، شنبه ۲۶ آبان‌ماه (۱۶ نوامبر)، گوتنبرگ در سوئد، ۲۷ آبان‌ماه (۱۷ نوامبر)، استکهلم در سوئد، ۳۰ آبان‌ماه (۲۰ نوامبر)، خنت در بلژیک، سه‌شنبه ۳۰ آذرماه (۲۳ نوامبر)، مادرید در اسپانیا، پنجشنبه ۳۰ آذرماه (۲۵ نوامبر)، لندن در انگلستان، ۹ آذرماه (۲۹ نوامبر) و ۱۱ آذرماه (یک‌دسامبر) و سرانجام منچستر در انگلیس، ۱۵ آذرماه (۵ دسامبر) میزبان گروه «هم‌آوایان» خواهد بود.

اکبر زنجانپور در بیمارستان

اکبر زنجانپور در بخش مراقبت‌های ویژه بستری و اجرهای این هفته نمایش «اکتینگ» فعلاً متوقف شد. کارگردان این نمایش به‌علت فشار کار در بیمارستان بستری شده است. «اکتینگ» نوشته زویه دورنزه، با ترجمه زیبا خادم‌حقیقت از ۱۴ آبان‌ماه در سالن استاد ناظرزاده کرمانی تماشایخانه ایرانشهر روی صحنه رفته است. دست‌اندرکاران این نمایش اعلام کردند که این کارگردان تاتر به علت فشار ناشی از کار و به توصیه پزشک معالجش در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان نیکان بستری شده است. زنجانپور: بازیگر و کارگردان تاتر، تلویزیون و سینما پس از هشت‌سال‌دوری از تاتر، با نمایش جدیدش «اکتینگ» روی صحنه رفته بود. لازم به ذکر است اجرهای این هفته نمایش «اکتینگ» لغو، روزهای پیش‌فروش نشده با حفظ رزور و ساعت به هفته آینده موکول شده و اجرای نمایش از روز یکشنبه ۲۰ آبان‌ماه با تعدادی محدود از سر گرفته خواهد شد.

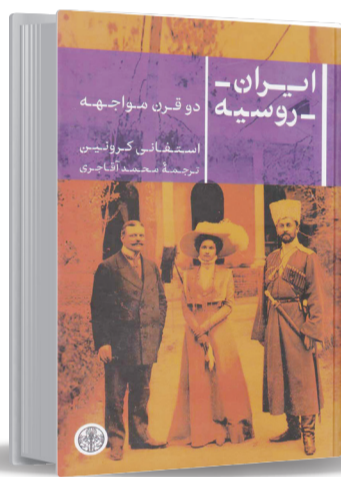

گفتمانی تازه درباره رابطه ایران و روسیه

نیز تاریخ سیاسی است که البته در مورد اخیر و در مضمون گسترده‌تر آن دیگر تنها به کشورداری پرداخته نمی‌شود و دیدگاه‌ها، تعامل‌ها و بده‌بستان‌های زیردستان نیز مورد توجه قرار می‌گیرد. استنفانی کرونین در این کتاب با آوردن مقالاتی ابعاد گوناگون مواجهه‌ی ایران و روسیه را که در دوره‌ی بسیار مهمی روی دادند بررسی می‌کند؛ دورانی که دو کشور دستخوش تحولاتی انقلابی شدند و حکومت‌های سلطنتی و چندملیتی آن‌ها و ویژه‌ی سده‌ی نوزدهم‌بوده‌به حکومت‌های اقتدارطلب‌ونوین‌گرای معمول در سده‌ی بیستم تبدیل شدند. در این مجموعه مقاله به‌جای توجه صرف به حکومت‌ها، رویکردی در پیش گرفته شده که کلیت جامعه از جمله اقشار زیردست را در بر بگیرد و هدف این است که ویژگی پیچیده و متناقض تأثیر حضور روسیه در شمال ایران بر این کشور بررسی شود. برای نمونه گسترش امپراتوری تزاری در سده‌ی نوزدهم استقلال ایران را تهدید می‌کرد اما هم‌زمان از قفقاز دروازه‌ای به سوی ایران، افکاری در مورد قانون‌خواهی و سوسیالیسم دموکراسی به ایران آمد و بعدها و ضمن تقلا‌ی ایران برای بقا و تجدید حیات بسیار مهم بودند. در سده‌ی بیستم، شوروی همواره پناهگاه ایرانیانی بود که از سرکوب به آنجا می‌گریختند. سرکوب‌های استالینی تقریباً نسل کاملی از چپ‌گرایان ایرانی را از میان برداشت و در همان حال سرسپردگی حزب توده نیز آن را در نظر ملی‌گرایان و هم‌نسل جوان‌تر چپ مدرن در دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ بی‌اعتبار کرد. درست همان‌طور که انقلاب‌های ۱۹۱۷ روسیه، روابط ایران و روسیه را از اساس بازآفرینی کرد و آغازگر دوره‌ی تاریخی به‌کلی تازه‌ای شد، سقوط امپراتوری اتحاد شوروی در ۱۹۹۱ نیز به همین ترتیب تحول‌ساز شد. ایران و فدراسیون روسیه که دیگر مرزهای مشترکی باهم‌نداشتند در شبکه‌ی پیچیده‌ای از روابط جدید اقدام می‌کردند و هر دو برای تأثیرگذاری بر جمهوری‌های جدید قفقاز و آسیای مرکزی باهم در رقابت بودند اما متحدانی نیز بودند که بده‌بستان‌های مشترک درباریه‌ی سیطره‌جویی آمریکا

معرفی کتاب

ایران و روسیه
نویسنده: استنفانی کرونین
مترجم: محمد آقاجری
انتشارات: کتاب پارسه
قیمت: ۵۳۸ هزار تومان

نشند. از سوی دیگر دسترسی به بایگانی‌های روسی در دوره‌ی شوروی محدود بود و به این ترتیب سده‌ی بزرگ بین‌دانش روسی درباریه‌ی ایران و دانش غربی‌ها درباریه‌ی این کشور وجود داشت. در ۲۰ سال گذشته تغییری در این روند آغاز شد و آثاری پدید آمد که مبتنی بر رویکردهای نوین درباریه‌ی تاریخ‌نگاری ایران در اروپا و آمریکا تماس بیشتر میان تاریخ‌نگار مشغول به کار در کشورهای شوروی سابق و غرب و دسترسی آسان‌تر به مطالب بایگانی‌ها بود. کارهای در دست انجام درباریه‌ی موضوعاتی بسیار گسترده‌تر از گذشته است و این آثار با ابعاد نوینی از هوشمندی نظری تهیه می‌شوند. برای نمونه زمینه‌های تازه‌ی مورد علاقه شامل پیامدهای مهاجرت پیاپی برای ایران و روسیه / اتحاد جماهیر شوروی در راستای مرزهای دو کشور، تاریخ فرهنگی از جمله تأثیر روسیه بر سینما، معماری و ادبیات ایران و

زینب کاظم‌خواه
 خبرنگار گروه فرهنگ

در طول ۲۰۰ سال گذشته، رویارویی ایران و روسیه هم غنی، هم پیچیده بوده است. کتاب «ایران و روسیه: دو قرن مواجهه» دقیقاً به این روابط پیچیده‌ی میان این دو کشور از دیرباز می‌پردازد. نویسنده‌ی این اثر استنفانی کرونین، استاد تاریخ ایران در دانشکده‌ی پژوهش‌های شرقی دانشگاه آکسفورد و از اعضای کالج سنت آنتونی یکی از نویسندگان و پژوهشگرانی است که موضوع مورد علاقه‌اش ایران است و کتاب‌های زیادی درباریه‌ی ایران نوشته است؛ از کتاب «نظامیان، شاهان و زبردستان»، «استیز ایلماتی در ایران» گرفته تا «ارتش و تشکیل حکومت پهلوی در ایران ۱۹۲۶-۱۹۱۱» و «اصلاحات و انقلاب در ایران مدرن» از جمله آثاری است که او نوشته است. مواجهه‌های ایران و روسیه در ۲۰۰ سال گذشته موضوعات دیپلماتیک سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، مرامی، اقتصادی و هنری را در بر می‌گیرد. در آثار پژوهشی که در این باره نوشته شده است، دیپلماسی بلندپروازی‌های سرزمینی، جنگ‌ها و پیمان‌های صلح، بیشتر مورد توجه بوده‌اند. به اعتقاد استنفانی کرونین نویسنده‌ی کتاب «ایران و روسیه»، پژوهشگران امور ایران در غرب، مانند بسیاری از خود ایرانیان، روسیه را از روزن جنگ سرد می‌نگرستند و هرگونه بررسی درباریه‌ی تأثیر این کشور را که در آن سینمای مهیب و تهدیدگر روسیه نادیده انگاشته می‌شد متعارف می‌دانستند. این برخورد غیردوستانه و حتی هراس‌زده به بی‌اعتنایی بیشتری هم انجامید. روسیه برخلاف فرانسه و آلمان به‌ندرت موضوع مطالعه‌ی کسانی بود که می‌خواستند پژوهش درباریه‌ی ایران را در پیش بگیرد و در این میان تقریباً هیچ‌یک از آثار تاریخ‌نگاران شوروی به زبان‌های غربی ترجمه

در جستجوی آشتی

رضا صائمی
 خبرنگار گروه فرهنگ

در جهانی که بر مدار جنگ ایستاده، سخن گفتن از صلح نه‌فقط مطالعات علمی که یک ضرورت اخلاقی و انسانی است. امروزه ما بیش از گذشته نیازمند گفت‌وگو درباره صلح هستیم؛ به‌ویژه ما ایرانیان که همواره منادی صلح در جهان بودیم و فرهنگ و تاریخ اندیشه ما گواه بر این مدعا است. واقعیت این است که جای تاریخ فرهنگی صلح در ایران در میان کتاب‌های موجود خالی است و ما بیشترین آشنایی‌هایمان از تاریخ جنگ‌ها و خشونت‌هاست و در کتاب‌های درسی تاریخ ما بیشتر به روایت جنگ‌ها پرداخته شده است. صلح در لغت به معنای سازش، آشتی کردن، توافق کردن، پیمانی که بر حسب آن دعوی‌ای را حل و فصل کردن و پیمان تسلیم است. عقد صلح در اصطلاح به معنای تراضی و تسالم بر امری است. صلح گاهی برای رفع اختلافات موجود یا برای جلوگیری از تنازع احتمالی آینده صورت می‌گیرد یا به‌جای یکی از عقود معاملاتی به‌کار می‌رود. صلح مفهومی از دوستی اجتماعی، همدلی، مهربانی، عدالت و برابری در غیاب

معرفی کتاب

صلح ایرانی: در جستجوی مسیره‌های صلح در ایران امروز
به همت نعمت‌الله فاضلی
انتشارات: همخ
قیمت: ۴۷۵ هزار تومان

خصومت و وحشی‌گری است. در این مفهوم صلح شرایطی آرام، بی‌دغدغه و خالی از تشویش، کشمکش و ستیز است. صلح یک آرمان جهانی تلقی می‌شود. صلح یک مفهوم مطلق نیست و می‌تواند بسته به دیدگاه دینی و فرهنگی تعریف متفاوتی داشته باشد به همین ترتیب از جنبه‌های مختلفی می‌توان صلح را مطالعه کرد. کتاب «صلح ایرانی» که به همت دکتر نعمت‌الله فاضلی و توسط نشر همخ منتشر شده است، مجموعه مقالاتی از

اندیشمندان ایرانی در حوزه‌های مختلف درباره صلح است که به روایت صلح ایرانی می‌پردازد. صلح ایرانی کتاب دانشگاهی مرسوم نیست که مجموعه‌ای از مفاهیم، نظریه‌ها، دیدگاه‌ها و روش‌های صلح‌پژوهی را معرفی کند. هر چند چنین کاری ارزشمند است و به آن احتیاج داریم. آخرین نکته هم این که صلح ایرانی شرح و بسط نظریه و دیدگاه مکتب، ایدئولوژی یا حتی رهیافت رشته دانشگاهی مشخصی هم نیست. مجموعه بحث‌ها و دیدگاه‌های این کتاب برای دفاع از هیچ نظریه و ایدئولوژی خاصی تدوین نشده است. این سخن به‌معنای این نیست که نویسندگان صلح ایرانی فاقد بینش و نگرش سیاسی هستند و مقالات این کتاب نیز خنثی و فاقد دلالت‌های سیاسی اند. نمی‌توان صلح را بدون جهت‌گیری و نگاه سیاسی روایت کرد اما در دعوت از نویسندگان نخواستار سبک و سبکی و رهیافت ما یا هر مکتب و رویکرد از پیش مشخصی را دنبال کنند. قصد کتاب البته این نیست که با نگاهی خودپسندانه روایتی ستایشگرانه از تاریخ و فرهنگ صلح‌جویانه از ایران ارائه کند و یا استناد به متون ادبیات، عرفان و دین یا گزینشی از صحنه‌های دل‌انگیز تاریخ ایران، تصویری رویایی و آرمانشهری از سرزمین و فرهنگ‌مان بسازد. کتاب «صلح ایرانی» در واقع بازخوانی اندیشه‌هایی درباره چیستی، چرایی، چالش‌ها و چگونگی تحقق و ارتقای صلح در ایران است. جمعی از محققان و اندیشمندان امروز ایران از دانش‌ها و رشته‌های گوناگون علوم سیاسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی، فلسفه، روان‌شناسی، ادبیات و رشته‌های دیگر همت کرده و ایده‌هایشان را برای گسترش صلح و کاهش خشونت در ایران قلمی کرده و در این کتاب تقدیم شما می‌کنند. اغلب آنها در حوزه عمومی ایران و عامه اهل فکر نام‌آشنا هستند از جمله مصطفی ملکیان، مقصود